

Giften

De giften voor de bouw werden bijeengebracht doordat onze sponsors allerlei acties ondernamen om extra geld in te zamelen. Daarnaast mochten wij elk jaar in Bunschoten-Spakenburg een huis aan huis collecte houden. Al deze gelden werden verdubbeld door het N.C.D.O. (Ontwikkelingshulp). Verder werden we geholpen met diverse verdubbelingsacties door de 'Wilde Ganzen' en de EO. Het geld voor het 2e huis met twee woonunits, die geschikt zijn voor tien tot twaalf kinderen elk, werd geschonken EO-Met-terdaad.

Sponsoring

Elk kind dat in Sunshine Corner een thuis heeft gevonden, wordt gesponsord door één of meerdere sponsors in Nederland. Juist vanwege het contact over én weer wordt dit als erg plezierig ervaren.

- Ik wil het werk van Sunshine Corner steunen door middel van een éénmalige bijdrage van € _____
- Ik wil de zorg voor een kind of een gedeelte hiervan voor mijn rekening nemen. Ik zal maandelijks een bedrag overmaken van € _____ Het kind krijgt hierdoor onderdak, voedsel, kleding, onderwijs en eventueel een beroepsopleiding.
Ik krijg de gegevens van het kind en een foto toegestuurd.
- Ik wil graag de nieuwsbrief over het werk van de Sunshine Corner ontvangen. Deze zal elke drie maanden kosteloos worden toegestuurd.

Naam :
Adres :
Postcode :
Telefoon :
E-mail:

Woonplaats:
Bank-/Gironr.:

Onze gegevens

Stichting Opdracht tot Wereldzending
Dik en Paula van der Sluijs.
Eikenlaan 16
3828 BZ Hoogland
Tel. (033) 2985207
E-mail: wereldzending@planet.nl
Website: www.wereldzending.nl

Bank: ABNAMRO-nr. 41.83.84.649
Giro: 185.985
t.n.v. Stichting Opdracht tot Wereld
Zending m.v.v. Sunshine Corner.

Wilt u ons, na alles wat u nu hebt gelezen, helpen om het werk onder de straatkinderen te ondersteunen? Vul dan de onderstaande antwoordcoupon in en stuur deze op naar bovenstaand adres.

Mochten er toch nog vragen bij u leven, neemt u dan gerust contact met ons op!

**SUNSHINE
CORNER
MINISTRY**
OF ENCOURAGEMENT, INC.

Kinderen van de straat

In de straten van Cebu City op de Filippijnen kom je ze al snel tegen. Jonge kinderen die over de straat zwerven en zichzelf in leven moeten houden.

Sommigen doen dat op een 'nette' manier met schoenen poetsen of vuilnis bij elkaar zoeken en dat verkopen. Anderen zijn vervallen tot zakkenrollen, stelen en straatprostitutie.

Ze hebben één ding gemeen. Ze missen een dak boven hun hoofd en goede ouderlijke liefde en zorg. Om het hongergevoel te verdrijven en weg te dromen uit hun ellende, snuiven ze lijm. Ze raken daarvan in een roes en zijn voor een moment even los van hun problemen. Uiteraard is dit slecht voor hun gezondheid, want de hersenen worden aangetaast.

Ze leiden een leven zonder uitzicht en hoop. Het enige dat telt is de drang om te overleven. Ze leven bij de dag. Deze kinderen moeten al snel 'volwassen' worden en voor zichzelf opkomen, zonder dat ze enige geborgenheid hebben gekend. Zonder hoop op de toekomst is het heel eenvoudig om totaal scheef te groeien. Soms zijn ze verdwaald of van huis weggelopen, omdat de situatie daar voor hen onleefbaar is. Daardoor zijn ze nu alleen op zichzelf aangewezen.

Het is voor ons westerlingen een vreemd gezicht om 's nachts zomaar kinderen op de hoeken van de straten te zien slapen. Wie doet hier iets aan?

Hier ligt een grote uitdaging!

Kinderen in de sloppenwijk van Cebu City spelen boven op het vuilnis

Het begin

Sunshine Corner Ministry werd in 1983 door het Nederlandse zendingsechtpaar Klaas en Adrie van der Leij opgericht. Zij hadden een grote beweging voor de straatkinderen en besloten deze kinderen te gaan helpen. In geloof huurden zij in het centrum van de stad Cebu City een etage van een groot pand op de hoek van een drukke straat. Ook het dakterras kregen zij ter beschikking voor recreatie, w.o. basketbal. Hun visie was dat door dit nieuwe huis de liefde van het licht van de Zoon van God naar de straatkinderen zou uitstralen.

Op ons embleem kwam als motto te staan:

Psalm 91:1 en 2.

*"Wie in de schuilplaats
des Allerhoogsten is gezeten,
vernacht in de schaduw des
Almachtigen.*

*Ik zeg tot de Here:
Mijn toevlucht en mijn vesting,
mijn God, op wie ik vertrouw".*

Het jongenshuis

Bij de start beschikten we alleen over een inlooptcentrum, waar wij maximaal 50 jongens per nacht konden herbergen. Steeds meer jongens wilden permanent blijven. Ook wilden we graag dat de jongens in gezinsverband zouden samenwonen en dat ze de mogelijkheid kregen om naar school te gaan. Er werd toen een huis voor de jongens gehuurd.

Avondsluiting in het jongenshuis

Het meisjeshuis

We zagen de nood onder de meisjes die op straat leefden. Overwegend komen ze in de straatprostitutie terecht. Na veel overleg en advies van diverse mensen namen we het besluit om meisjes op te nemen voordat ze op straat terecht zouden komen.

Het is al gauw feest, wanneer iedereen een lolly heeft

Overgangsfase

We wilden graag meer kinderen helpen, maar we zaten aan ons maximum. We hebben geprobeerd om extra huizen te huren, maar als het om straatkinderen gaat wil niemand dat of ze vragen een enorme huur. Dit zijn kosten die dan ook elke maand terugkomen. Op een gegeven moment werd zelfs de huur van het meisjeshuis opgezegd, omdat de eigenaar het wilde verkopen. Noodgedwongen verplaatsten wij hen naar het inlooptcentrum.

Deze situatie gaf ons geen gerust gevoel. Vooral voor de meisjes wilden we weg uit het centrum van de stad, om hen meer bescherming te kunnen bieden.

Een eigen terrein

In 1996 hebben we een stuk grond kunnen kopen dat ons goedkoop werd aangeboden. Het is een prachtige vallei net buiten Cebu City, dus weg uit de drukte van de stad.

De Bouw

In 1998 kwam het eerste huis gereed. Daarna werden er nog vier huizen door aannemers gebouwd. Toen we verder gingen met de aanleg van de dijk langs de rivier gebeurde dat in eigen beheer, waarvoor in totaal vijftien bouwvakkers werden aangenomen. Zij bouwden de drie meter hoge en 60 meter lange dijk, het zesde huis, de weg met een hoogte verschil van zeven meter achter de huizen, het basketbalveld, de kantoren, de watertoren en het multifunctionele activiteitencentrum. Ook nu gaat de bouw nu steeds door. Er is m.n. nog veel te doen aan de infrastructuur.

Overzicht van het project

Leiding

Het geheel wordt geleid door Tito en Lenie Aguhayon, waarbij Tito leiding geeft aan alle bouwactiviteiten en Lenie de staf, het maatschappelijk werk, het kantoor en de huisouders. De kinderen worden in gezinsvorm opgevangen. In elk huis woont een gezin dat bestaat uit een stel Filippijnse huisouders, hun eigen kinderen en tien tot twaalf straatkinderen. Alle kinderen gaan naar school en met de opleiding die ze krijgen kunnen ze later makkelijker een baan vinden, waardoor ze een betere toekomst tegemoet gaan. Verder worden de kinderen begeleid door een maatschappelijk werker.

Evangelisatie

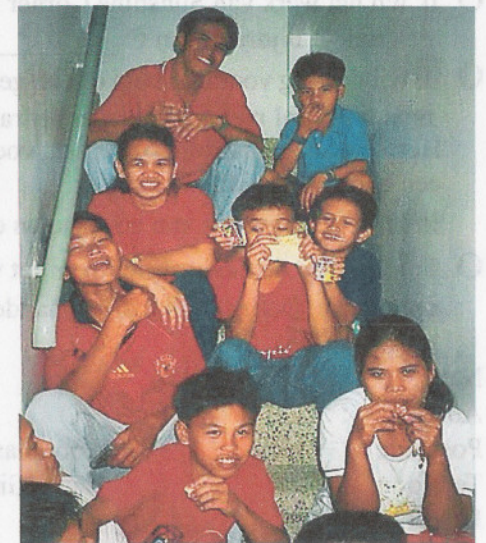
De bouwvakkers die we voor de bouwactiviteiten in dienst hebben wonen in het dorpje Bunga op twee uur rijden van het project. In augustus 2004 startte Tito dagopeningen voor deze bouwvakkers en namen ze allen de Heer aan. In oktober 2004 werden elf van hen gedoopt.

Omdat hun vrouwen zagen dat hun mannen zo veranderd waren wilden ze graag meer weten over het geloof en werd er gestart met evangelisatiediensten en Bijbelstudies. Het aantal bezoekers van deze diensten groeide naar gemiddeld 250 kinderen en volwassenen samen. Eind 2007 werd besloten om de diensten over te dragen aan een Filippijnse pastor.

In het najaar van 2007 werd een nieuwe evangelisatie gestart in het dorpje Carcar. Hier wonen twee voormalige Sunshine Corner kinderen. Er is inmiddels een vaste groep ontstaan van ca. 200 personen, bestaande uit volwassenen, tieners en kinderen.

Toekomst

Vanuit Sunshine Corner blijven Tito en Lenie met de medewerkers en niet te vergeten de tieners doorgaan met evangelisatie. Onze prioriteit blijft natuurlijk de opvang van straatkinderen. Zij blijven tot zij hun studie afgerond hebben en ze, begeleid door onze maatschappelijk werker een baan en huisvesting gevonden hebben.

Gewoon weer kind kunnen zijn in Sunshine Corner